

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2011. szeptember 23. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és 2011. október 7. napján kihirdette a következő

í t é l e t e t :

A hivatalos személy által kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntette és más bűncselekmények miatt I.rendű vádlott és társai ellen indított büntetőügyben a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 2010. évi december hó 21. napján kihirdetett 12.B.220/2009/223. számú ítéletét a fellebbezéssel érintett vádlottak vonatkozásában megváltoztatja az alábbiak szerint.

XVI. r., XVII. r. és XX. r. vádlottak cselekményét 1-1 rb. folytatólagosan, bűnsegédként nemzetközi kapcsolatban elkövetett vesztegetés vétségeként minősíti (Btk. 258/B.§ (1) bekezdés).

XXXIX. r. vádlott cselekményeinek minősítése helyesen:

4 rb. folytatólagosan elkövetett vesztegetés büntette (Btk. 250.§ (1) és (3) bekezdés),
10 rb közokirat-hamisítás büntette (Btk. 275.§ (1) bekezdés b) pontja),
1 rb. folytatólagosan, bűnsegédi minőségben elkövetett vesztegetés büntette (Btk. 253.§ (1) és (2) bekezdés),
1 rb. hivatali visszaélés büntette (Btk. 225.§).

XLVIII. r. vádlott esetében a vesztegetés büntetteként megjelölt cselekményénél a folytatólagos elkövetésre utalást mellőzi. (Btk. 250.§ (1), (3) bekezdés).

LIV. r. vádlott felbujtóként elkövetett vesztegetés büntetteként megjelölt cselekményét bűnsegédként elkövetett vesztegetés büntetteként minősíti (Btk. 253.§ (1) és (2) bekezdés).

I. r. vádlottat a pénzmellékbüntetés alkalmazása helyett határozott tartamú szabadságvesztés mellett 500 (ötszáz) napi tétel pénzbüntetésre is ítéli. Az egy napi tétel összegét 4.000 (Négyezer) Ft-ban állapítja meg. Az így kiszabott 2.000.000 (Kettőmillió) Ft

pénzbüntetést meg nem fizetés esetén 500 (ötszáz) napi szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

E vádlott a börtönbüntetése fele részének letöltése után feltételes szabadságra bocsátható.

II. r. vádlott pénzmellékbüntetését 500.000(Ötszázezer) Ft pénzmellékbüntetésre enyhíti.

VIII. r., XI. r., XIX. r., XXVI. r. vádlott vonatkozásában kiszabott pénzbüntetés egy napi tételének összegét külön-külön 200-200 (Kettőszáz - Kettőszáz) Ft-ban állapítja meg.

Az így külön-külön kiszabott 30.000 - 30.000 (Harmincezer - Harmincezer) Ft pénzbüntetést meg nem fizetés esetén 1 napi tétel összegének figyelembe vételével külön-külön 150-150 (Egyszázötven-egyszázötven) nap fogházban letöltendő szabadságvesztésre kell átváltoztatni.

LXI. r. vádlott börtönbüntetését 1 (egy) évre s ú l y o s í t j a a 2 (kettő) évi próbaidőre történő felfüggesztés érintetlenül hagyása mellett.

IV. r., XXXIX. r., LVI. r. és LXI. r. vádlottak esetében a pénzmellékbüntetés kiszabását mellőzi.

XLVIII. r. és LIV. r. vádlottak halmazati büntetésénél a főbüntetésre utalást mellőzi.

XLIV. r., XLVIII. r. és LXIII. r. vádlottakat előzetes mentesítésben részesíti.

I. r. vádlottat az ellene 2 rb. felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntette miatt emelt vád alól felmenti (Btk. 275.§ (1) bekezdés b) pontja).

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének jelzett részét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült 54.430 (Ötvennégyezer-négyszázharminc) Ft bűnügyi költség az állam terhén marad.

I. r. vádlott lakcíme: ... szig.száma:

XXVI. r. vádlott lakcíme:, szig.száma: ...

LVI. r. vádlott személyi igazolvány száma: ...

LXIII. r. vádlott személyi igazolvány száma: ...

Az ügyész, I. r. vádlott a kihirdetéskor, a jelen nem lévő védő a kézbesítéstől számított 8 (nyolc) napon belül fellebbezéssel élhetnek az ítéletnek I. r. vádlottat érintő részében.

I n d o k o l á s

A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Ügyészségi Nyomozó Hivatal 2004. december 30. napján nyújtotta be Ny.444/2002. számú vádiratát az ügyben I.rendű vádlott és társaival szemben

folytatólagosan, kötelességszegéssel, bűnszövetségben, üzletszerűen elkövetett vesztegetés büntette és más bűncselekmények miatt.

XV. r. vádlottra az eljárást a megyei bíróság 2005. március hó 23. napján kelt és 2005. április hó 1. napján jogerőssé vált B. 2150/2004/46. számú végzésével szüntette meg.

A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 2007. június 8. napján hirdette ki a B.2150/2004/240. számú ítéletét.

A Debreceni Ítéltábla 2008. szeptember 19-én meghozott Bf.I.568/2007/44. számú határozatával a megyei bíróság ítéletének a fellebbezéssel érintett vádlottak közül I.r., II.r., IV.r., VI.r., VII.r., VIII.r., IX.r., X.r., XI.r., XII.r., XIV.r., XVI.r., XVII.r., XIX.r., XX.r., XXVI.r., XXXIX.r., XL.r., XLI.r., XLIV.r., XLVI.r., XLVIII.r., XLIX.r., LII.r., LIV.r., LVI.r., LVIII.r., LIX.r., LXI.r., LXIII.r., LXVII.r. vádlottakra vonatkozó részét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására utasította.

Ugyan így az elsőfokú bíróság ítéletének a rá vonatkozó részét a fellebbezéssel nem érintett ... LVII.r. vádlott esetében is hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására utasította.

Megállapította a határozatának indokolásában, hogy LXII. r. és LXIV. r. vádlottakra az eljárás folyamatban lévőnek tekintendő, cselekményük még nem került elbírálásra és LX. r. vádlott esetében is folyamatban lévőnek tekintendő az eljárás az 1/A. vádpontot illetően.

Az összes többi vádlottra az alapeljárásban hozott ítélet részben első fokon, részben másodfokon jogerőre emelkedett.

A megismételt eljárásban a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 2010. december hó 21. napján hirdette ki B.220/2009/223. számú ítéletét.

Az ítélet első fokon jogerőre emelkedett ... LXVII. r. vádlott tekintetében 2010. december 23. napján, míg ... IX. r., ... XII. r., ... XIV. r. vádlottak tekintetében 2010. december hó 27. napján jogerőre emelkedett és - fel nem függesztett részében - végrehajthatóvá vált.

... VII. r. és .. X. r. vádlott esetében 2011. április hó 4. napján, míg ... VI. r. vádlott esetében 2011. április hó 11. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

A 223. sorszámú ítélet ellen az ügyész a következő vádlottak terhére jelentett be fellebbezést, éspedig

- az 1/A. tényállás alóli felmentés miatt bűnösség megállapítása, a felmentett vádlottak esetében büntetés kiszabása végett: I. r., II. r., IV. r., XXXIX. r., XL. r., XLI. r., XLIV. r., XLVI. r., XLVIII. r., XLIX. r., LII. r., LIV. r., LVI. r., LVII. r., LVIII. r., LIX. r., LX. r., LXII. r., LXIII. r. és LXIV. r. vádlottak tekintetében, továbbá

- I. r., II. r., XXXIX. r., XL. r., XLVIII. r., LIV. r., LVI. r., LXI. r. és LXIII. r. vádlottak tekintetében a kiszabott büntetés súlyosítása végett.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet a többi vádlott tekintetében tudomásul vette.

A fellebbviteli főügyészség átiratában az 1/A. tényállás alóli felmentés miatt, valamint XL. r. vádlott esetében a büntetés súlyosítása miatt is bejelentett ügyészi fellebbezést visszavonta, míg a többi vádlott tekintetében a kiszabott büntetés súlyosítására irányuló ügyészi fellebbezést fenntartotta.

Az 1/A. tényállással érintett vádlottak közül ... XLI. r. és ... LVIII. r. vádlottak és védőik a nyilatkozattételre nyitva álló törvényes határidőn belül az ítéletet tudomásul vették.

... XLIX. r., ... LII. r., ... LVII. r., ... LIX. r., ... LX. r., ... LXII. r., ... LXIV. r. vádlottak és védőik az ítéletet a tárgyaláson tudomásul vették.

A fellebbviteli főügyészség átiratában jelzett fellebbezés visszavonásokra tekintettel a Debreceni Ítéltábla 2011. augusztus 24. napján kelt Bf.I.363/2011/4. számú végzésével megállapította, hogy a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 2010. december 21. napján kihirdetett B.220/2009/223. számú ítélete 2011. május 23. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált ... XLI. r., ... XLIX. r., ... LII. r., ... LVII. r., ... LVIII. r., ... LIX. r., ... LX. r., ... LXII. r. és ... LXIV. r. vádlottakra.

XL. r. vádlott védője bejelentette, hogy védence 2011. augusztus 18. napján elhalálozott.

Az elsőfokú ítéletet rá az ítéltábla hatályon kívül helyezte és az eljárást megszüntette 2011. szeptember 23-án.

... XLVI. r. vádlottra az elsőfokú ítélet 2011. augusztus 31. napján jogerőre emelkedett fellebbezésének visszavonására figyelemmel.

A fellebbezéssel érintett vádlottak bűnösségét az alábbi bűncselekményekben állapította meg:

I. r. vádlottnál:

- 7 rb. a Btk. 250. § (1) bekezdésébe ütköző, a (3) bekezdés szerint minősülő és büntetendő folytatólagosan - bűnszövetségben, üzletszerűen és kötelességszegéssel - elkövetett vesztegetés büntette (1/C, D, E és F, valamint 2/A, 3./, 5./ tényállási pontok),
- 70 rb. a Btk. 275.§ (1) bekezdés b) pontjába ütköző, aszerint minősülő és büntetendő - hivatalos személy által elkövetett - közokirat-hamisítás büntette elkövetésében (2/A pont), mely utóbbi bűncselekményből 58 rb cselekményt felbujtóként követett el.

II. r. vádlottnál:

- a Btk. 253.§ (1) bekezdésébe ütköző, a (2) bekezdés szerint minősülő és büntetendő folytatólagosan elkövetett vesztegetés büntette (1/C pont),
- 2 rb. a Btk. 258/B § (1) bekezdésébe ütköző, aszerint minősülő és büntetendő folytatólagosan bűnszegédi minőségben, nemzetközi kapcsolatban elkövetett vesztegetés büntette (1/B pont).

IV. r. vádlottnál:

- a Btk. 253.§ (1) bekezdésébe ütköző, a (2) bekezdés szerint minősülő és büntetendő folytatólagosan elkövetett vesztegetés büntette (1/C pont)
- 2 rb a Btk. 258/B. § (1) bekezdésébe ütköző, aszerint minősülő és büntetendő folytatólagosan felbujtói minőségben, nemzetközi kapcsolatban elkövetett vesztegetés büntette (1/B pont).

VIII. r., XI. r. és XIX. r., XXVI. r. vádlottaknál:

- a Btk. 253.§ (1) bekezdésébe ütköző, a (2) bekezdés szerint minősülő és büntetendő folytatólagosan, bűnsegédi minőségben elkövetett vesztegetés büntette (1/C pont),
- a Btk. 258/B. § (1) bekezdésébe ütköző, aszerint minősülő és büntetendő bűnsegédként, folytatólagosan nemzetközi kapcsolatban elkövetett vesztegetés büntette (1/B pont).

XVI. r., XVII. r., XX. r. vádlottaknál:

- a Btk. 258/B § (1) bekezdésébe ütköző, aszerint minősülő és büntetendő bűnsegédként, folytatólagosan, nemzetközi kapcsolatban elkövetett vesztegetés büntette (1/B pont).

XXXIX. r. vádlottnál:

- a Btk. 250.§-ának (1) bekezdésébe ütköző, a (3) bekezdés szerint minősülő és büntetendő folytatólagosan, bűnszövetségben, üzletszerűen, kötelességszegéssel - elkövetett vesztegetés büntette (1/C, D, E és 3./ pontok)
- 10 rb a Btk. 275. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző, aszerint minősülő és büntetendő közokirat-hamisítás büntette (2/A pont),
- a Btk. 253.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés szerint minősülő és büntetendő bűnsegédként elkövetett vesztegetés büntette (2/A pont),
- és 1 rb a Btk. 225.§-ába ütköző, aszerint minősülő és büntetendő hivatali visszaélés büntette (5./ pont).

XLIV. r. vádlottnál:

- 3 rb a Btk. 275.§ (1) bekezdés b) pontjába ütköző, aszerint minősülő és büntetendő közokirat-hamisítás büntette (2/A. pont),
- a Btk. 225. §-ába ütköző, aszerint minősülő és büntetendő folytatólagosan elkövetett hivatali visszaélés büntette (1/D pont).

XLVIII. r. vádlottnál:

- a Btk. 250.§ (1) bekezdésébe ütköző, a (3) bekezdés szerint minősülő és büntetendő folytatólagosan bűnszövetségben, kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntette (1/E pont),
- 3 rb a Btk. 275. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző, aszerint minősülő és büntetendő közokirat-hamisítás büntette (2/A pont), valamint
- a Btk. 225.§-ába ütköző, aszerint minősülő és büntetendő hivatali visszaélés büntette (3./ pont).

LIV. r. vádlottnál:

- a Btk. 253. § (1) bekezdésébe ütköző, a (2) bekezdés szerint minősülő és büntetendő felbujtóként elkövetett vesztegetés büntette (1/E pont)
- 6 rb a Btk. 275. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző, aszerint minősülő és büntetendő közokirat-hamisítás büntette (2/A pont),
- 3 rb a Btk. 225. §-ába ütköző, aszerint minősülő és büntetendő (egy esetben folytatólagosan elkövetett) hivatali visszaélés büntette (1/ D, F, és 5./ pontok).

LVI. r. vádlottnál:

- a Btk. 250.§ (1) bekezdésébe ütköző, a (3) bekezdés szerint minősülő és büntetendő folytatólagosan kötelességszegéssel bünszövetségben és üzletszerűen elkövetett vesztegetés büntette (1/C pont),
- 5 rb a Btk. 275. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző, aszerint minősülő és büntetendő közokirat-hamisítás büntette (2/A pont), valamint
- 2 rb a Btk. 225. §-ába ütköző, aszerint minősülő és büntetendő - egy esetben folytatólagosan elkövetett - hivatali visszaélés büntette (1/D, E pontok).

LXI. r. vádlottnál:

- a Btk. 250.§ (1) bekezdésébe ütköző, a (3) bekezdés szerint minősülő és büntetendő kötelességszegéssel, bünszövetségben elkövetett vesztegetés büntette (1/D pont),
- a Btk. 225. §-ába ütköző, aszerint minősülő és büntetendő hivatali visszaélés büntette (1/C pont).

LXIII. r. vádlottnál:

- a Btk. 275. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző, aszerint minősülő és büntetendő közokirat-hamisítás büntette (2/A pont),
- 2 rb. a Btk. 225. §-ába ütköző, aszerint minősülő és büntetendő hivatali visszaélés büntette (1/D és E pontok).

Az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetések:

I. r. vádlottat halmazati büntetésként főbüntetésül 2 év 6 hónapi börtönre, mellékbüntetésül 3 évi közügyektől eltiltásra, valamint 2 millió Ft pénzmellékbüntetésre ítélte.

Intézkedésül vele szemben 435.000 Ft vagyonelkobzást szabott ki.

Kimondta, hogy a pénzmellékbüntetést meg nem fizetés esetén 10.000 Ft-onként kell egy-egy napi börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre átváltoztatni.

Az előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítani rendelte a főbüntetésbe.

A Fővárosi Ítéltábla Gazdasági Hivatalánál Bl.5/2004. számon készpénzben bírói letétbe helyezett 6 millió Ft óvadékot az eljárás jogerős befejezése esetén a megyei bíróság az I. r. vádlottnak visszaadja, feltéve, hogy nevezett a szabadságvesztés végrehajtását megkezdi.

II. r. vádlottat halmazati büntetésként főbüntetésül 1 évi börtönre, mellékbüntetésül 3 millió Ft pénzmellékbüntetésre ítélte.

A főbüntetés végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette.

Kimondta, hogy a pénzmellékbüntetést meg nem fizetés esetén 10.000 Ft-onként kell egy-egy napi fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre átváltoztatni.

A főbüntetés végrehajtásának elrendelése esetén annak tartamába az általa előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítani rendelte, illetve a pénzmellékbüntetés helyébe lépő szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtönre változik.

II. r. vádlottat előzetes mentesítésben részesítette.

IV. r. vádlottat halmazati büntetésként főbüntetésül 1 év börtönre, mellékbüntetésül 100.000 Ft pénzmellékbüntetésre ítélte.

A főbüntetés végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette.

Kimondta, hogy a pénzmellékbüntetést meg nem fizetés esetén 10.000 Ft-onként kell egy-egy napi fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre átváltoztatni.

A főbüntetés végrehajtásának elrendelése esetén annak tartamába az általa előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítani rendelte, illetve a pénzmellékbüntetés helyébe lépő szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtönre változik.

IV. r. vádlottat előzetes mentesítésben részesítette.

VIII. r., XI. r., XIX. r., XXVI. r. vádlottakat külön-külön halmazati büntetésül 150-150 napi tétel, 500-500 Ft-os napi összegű pénzbüntetésre ítélte. Az így kiszabott 75.000-75.000 Ft végösszegű pénzbüntetést meg nem fizetés esetén 500-500 Ft-onként kell külön-külön egy-egy napi, összesen 150-150 napi fogházban letöltendő szabadságvesztésre átváltoztatni.

XVI. r., XVII. r. és XX. r. vádlottakat megrovásban részesítette.

XXXIX. r. vádlottat halmazati büntetésként főbüntetésül 1 év 10 hónapi börtönre, mellékbüntetésül 100.000 Ft pénzmellékbüntetésre ítélte.

A börtönbüntetés végrehajtását 4 évi próbaidőre felfüggesztette.

Kimondta, hogy a pénzmellékbüntetést meg nem fizetés esetén 5.000 Ft-onként kell egy-egy napi fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre átváltoztatni.

A főbüntetés végrehajtásának elrendelése esetén annak tartamába az általa előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítani rendelte, illetve a pénzmellékbüntetés helyébe lépő szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtönre változik.

XLIV. r. vádlottat halmazati büntetésként 8 hónapi börtönre ítélte, a büntetés végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette.

A kiszabott szabadságvesztés büntetésbe végrehajtás elrendelése esetén az előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítani rendelte.

XLVIII. r. vádlottat halmazati büntetésként 1 év 3 hónapi börtönre ítélte. A börtönbüntetés végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette.

A kiszabott szabadságvesztés büntetésbe végrehajtás elrendelése esetén az előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítani rendelte.

LIV. r. vádlottat halmazati büntetésül 1 év 3 hónapi börtönre ítélte.

A börtönbüntetés végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette.

A kiszabott szabadságvesztés büntetésbe végrehajtás elrendelése esetén az előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítani rendelte.

LIV. r. vádlottat előzetes mentesítésben részesítette.

LVI. r. vádlottat halmazati büntetésként főbüntetésül 1 év és 6 hónapi börtönre, mellékbüntetésül 50.000 pénzmellékbüntetésre ítélte.

A börtönbüntetés végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette.

Kimondta, hogy a pénzmellékbüntetést meg nem fizetés esetén 1.000 Ft-onként kell egy-egy napi fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre átváltoztatni.

A főbüntetés végrehajtásának elrendelése esetén annak tartamába az általa előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítani rendelte, illetve a pénzmellékbüntetés helyébe lépő szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtönre változik.

LXI. r. vádlottat halmazati büntetésként főbüntetésül 8 hónapi börtönre, mellékbüntetésül 80.000 Ft pénzmellékbüntetésre ítélte.

A börtönbüntetés végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette.

Kimondta, hogy a pénzmellékbüntetést meg nem fizetés esetén 1.000 Ft-onként kell egy-egy napi fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre átváltoztatni.

A főbüntetés végrehajtásának elrendelése esetén a pénzmellékbüntetés helyébe lépő szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtönre változik.

LXI. r. vádlottat előzetes mentesítésben részesítette.

LXIII. r. vádlottat halmazati büntetésül 6 hónap börtönre ítélte.

A börtönbüntetés végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette.

A kiszabott szabadságvesztés büntetésbe végrehajtás elrendelése esetén az előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítani rendelte.

Felmentő rendelkezést hozott az 1/A. tényálláspontbeli cselekményekben szereplő vádlottakra az 1/A. tényálláspontbeli cselekményük miatt, továbbá ... XLIX. r. vádlottra 2 rb. közokirat-hamisítás büntette (Btk. 275.§ (1) bekezdés b) pontja) miatt emelt vád alól a 2/A. tényálláspontot illetően és ... LIX. r. vádlottra 2 rb. hivatali visszaélés büntette (Btk. 225.§), - amelyből 1 rb cselekmény folytatólagos - bűncselekmények miatt emelt vád alól (1/D és E pont).

Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelek sorsáról, illetőleg a bűnügyi költség viseléséről.

A korábban jelzettek szerint az ügyész - a fellebbviteli főügyészség fellebbezés módosításával - súlyosítás végett jelentett be fellebbezést I. r., II. r., XXXIX. r., XLVIII. r., LIV. r., LVI. r., LXI. r. és LXIII. r. vádlottak tekintetében.

I. r. vádlott és védője részbeni felmentésért és az elítélés miatt,

II. r. vádlott és védője felmentésért,

IV. r. vádlott és védője elsősorban felmentés, másodsorban enyhítés érdekében,

VIII. r. vádlott és védője felmentés érdekében,
XI. r. vádlott védője felmentés érdekében,
XVI. r. vádlott védője felmentés érdekében,
XVII. r. vádlott védője felmentés érdekében,
XIX. r. vádlott védője felmentés érdekében,
XX. r. vádlott védője felmentés érdekében,
XXVI. r. vádlott védője felmentés érdekében,
XXXIX. r. vádlott védője felmentés végett,
XLIV. r. vádlott védője felmentés érdekében,
XLVIII. r. vádlott és védője téves minősítés miatt, felmentés érdekében,
LIV. r. vádlott és védője felmentés érdekében,
LVI. r. vádlott és védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében,
LXI. r. vádlott védője felmentés érdekében,
LXIII. r. vádlott és védője felmentés érdekében
jelentettek be fellebbezést.

Az ítéltábla a fellebbezéssel érintett vádlottak vonatkozásában a megyei bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében felülbírált a Be. 349.§ (1) bekezdése alapján a Be. 361.§ (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen.

A felülbírálat során megállapította, hogy a megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének az eljárási szabályok maradéktalan betartásával teljes körűen eleget tett.

Széles körű bizonyítási eljárást folytatott le, melynek során a bizonyítékokat egyenként és összességükben is kifogástalanul értékelte, az általa rögzített tényállás túlnyomó részt megalapozott, az csak kisebb részben szorul kiegészítésre, pontosításra az iratok tartalma nyomán a Be. 351.§ (2) bekezdés c/ pontja értelmében.

Az 1/B. tényállásnál (ítélet 56. oldal) a történeti tényálláshoz tartozónak tekinti a Debreceni Ítéltábla az indokolásban VIII. r., XI. r., XVI. r., XXIX. r. vádlott, XX. r. vádlott, XXVI. r. vádlottakra tételesen felsorolt eseteket (ítélet 132. oldaltól 143. oldalig).

XVII. r. vádlottnál pedig kiegészíti a tényállást az alábbiak szerint:

XVII. r. vádlott a következő esetekben adott a szlovák vámtisztviselők valamelyikének pénzt az okmányok javításáért 2001. januártól 2002. márciusáig vezetett elszámolások számla nélküli költségek rovatában saját kezűleg bejegyezve:

XXXI/1. 100 DM átpapírozás tud róla.

XXXII/10/a. Rendszám átírás - 50 USD.

XXVIII/6. Átpapírozás ... = 100 DM

XL/3. 100 DM papírozás ...

(Nyomozati irat 9019-9041).

Az 1/C. tényálláspont az 51. kötet alapján:

Az ítélet 58. oldalán a táblázat 4. sorában XXVI. r. vádlott szerepel.

Az 59. oldalon 2002. szeptember 4-én az EV azonosítók: 41501020904019, 41501020904020 számra javítandóak (nyomozati irat 1524., 1526. lapszám).

2002. szeptember 7-én az HOS 215. vontató pótkocsija ... volt (nyomozati irat 1530. lapszám).

A 61. oldalon 2002. augusztus 8-án a HOS 215. vontató pótkocsija volt (nyomozati irat 1482).

2002. október 29-én a vontató HOS 215. pótkocsija ...

A 69. oldalon 2002. október 20-án az időpont 20 óra 22 percre javítandó (nyomozati II. kötet 616. oldal).

2/A. tényállás:

A 83. oldalon táblázat 4. sorában EV okmány helyesen: 41501020182480 (nyomozati irat 7294. oldal).

A 86. oldalon XLIV. r. vádlott harmadik beléptetése 2002. október 4-ei (nyomozati irat 7631. oldal).

A 88. oldal XLVIII. r. vádlott harmadik beléptetésénél az utánfutó 2002. szeptember 19-én került visszavitelre 11 óra 30 perckor.

2/B. tényálláspont:

Az ítélet 95. oldalán a 2/B. vádpontot követően feltüntetendő, hogy az alapeljárás során jogerősen megállapított tényálláspont - LXVII. r. vádlott kivételével, akire a megismételt eljárásban elsőfokon szintén jogerőre emelkedett az ítélet.

5. tényálláspont:

Az ítélet 108. oldalának első bekezdését követően az alábbiak írandóak be az ítéletbe:

Az indító vámhivatal ...-ban volt, ahonnan tranzitárúként érkezett a cukorszállítmány ...-be, mint átléptető vámhivatalhoz. Rendeltetési vámhivatalnál ... lett megjelölve, ahol a későbbiek folyamán 5 tonna kristálycukor került vámkezelésre a belföldi forgalom számára.

Ugyanitt a 2. bekezdés utolsó mondata helyett:

E segítségnyújtás keretében I. r. vádlott megkérte - a vámkezelés időpontjában szolgálatban lévő - LIV. r. és XXXIX. r. vádlottakat, miszerint a szállítmány vámhivatali zavartalan átléptetésében közreműködjenek annak ellenére, hogy a 23 tonna kristálycukor

szállítmány vámokmányai szabálytalanul voltak kiállítva, a T1 okmányon súly nem szerepelt.

A 109. oldal 2-3. bekezdései mellőzendőek.

A tényállásokból továbbá az elsőfokú ítélet esetében mindenhol a jogszabályok felhívása mellőzendő, azokat az ítéletábra a jogi indokolásba tartozónak tekinti (BH. 2007. évi 218. számú, illetőleg BH. 2005. évi 167. sz. jogesetek nyomán).

Az így helyesbített tényállás most már hiányosságoktól mentes, felülbírálatra alkalmas a Be. 352.§ (1) bekezdés a) pontja alapján, ennek megfelelően irányadó a másodfokú eljárásban a Be. 352.§ (2) bekezdése szerint.

Megalapozott tényállás esetén érvényesül a másodfokú eljárásban a bizonyítékok felülrértékelésének tilalma, így a felmentésre irányuló védelmi fellebbezések eredményre nem vezethetnek a Be. 352.§ (1) és (3) bekezdéseiből következőleg.

A bizonyítási eljárás lefolytatásánál az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok betartásával járt el, így a beszerzett bizonyítékok törvényesek.

Az ügyben a titkos információgyűjtés elrendelése és felhasználása a jogszabályi előírásoknak megfelelően történt meg, ahogy azt részletesen meg is indokolta az elsőfokú bíróság.

A Debreceni Ítéletábra mindenben osztotta a megyei bíróság álláspontját.

Helyesen foglalt állást abban is az elsőfokú bíróság a Be. 206/A.§-ának (3) bekezdése felhívásával, hogy a titkos információgyűjtés keretében rögzített beszélgetések bizonyítékként akkor is felhasználhatóak voltak, amennyiben az alapeljárásban jogerősen elítelt terhelt az önvádra kötelezés tilalmára figyelemmel a vallomástételt a megismételt eljárásban megtagadta.

Kifogástalan az érvelése a megyei bíróságnak a vonatkozásban is, hogy ugyanakkor az alapeljárásban jogerősen elítelt terheltek amennyiben a Be. 82.§-ának (1) bekezdés b) pontja szerint (a (4) bekezdés esetét kivéve) a tanúvallomást megtagadták, korábbi nyilatkozataik nem vehetőek bizonyítékként figyelembe még részleteikben sem.

A megyei bíróság mindezt a következőképpen taglalja, mellyel az ítéletábra teljes mértékben egyetértett:

A mentességi jog megkerülését jelentené és sértené a tisztességes eljárás követelményét is, ha egy gyanúsított azon vallomásából, amely ugyanazon bűncselekményként értékelt folyamatról ad számot, melynek maga is részese volt, kiragadnánk olyan részleteket, amelyben a terhelt éppen nem saját cselekvőségét részletezi. Ebben az esetben ugyanis saját és társai cselekvősége között olyan szoros összefüggés mutatkozik, hogy nyilatkozata nem választható szét csak önmagát, illetve csak másokat érintő részre.

A vallomásrész terjedelme ugyancsak problematikus. Ez esetben az okoz dilemmát, hogy az egybefüggő, terjedelmes vallomásból mekkora rész emelhető ki úgy, hogy az önmagában is egyértelmű legyen, de a teljes vallomással is összhangban álljon. Emiatt a megyei bíróság egy vallomás egyes mondatainak vagy nem is teljes mondatainak szövegkörnyezetükből kiragadását elfogadhatatlannak tartotta, mert az még nyelvtani értelmezésre sem ad alapot, nem szólva az értelmezés logikai és egyéb módjairól.

A kifejtettek miatt a megyei bíróság a szövegkörnyezetükből kiragadott vallomásrészeket részint az önvádra kötelezés tilalmába ütközőnek, részint értelmezhetetlennek tartotta.

A titkos információgyűjtés kapcsán az ítélet 111. oldalán a 3. bekezdésben a bírósági átiratok közül a második számsorát kijavítja az ítélet tábla az alábbiak szerint:

....

A személykiválasztásról készült jegyzőkönyvek felhasználhatóságát illetően is meggyőző okfejtést adott az elsőfokon eljáró megyei bíróság.

Szükséges kitérni a bizonyítékok körében arra is, hogy bírói engedélyhez nem kötött titkos információgyűjtésre is sor került az ügyben, az ún. megfigyelések (videofelvételek) fogatosítására (nyomozati I. kötet 99-125. oldalak).

A megyei bíróság a védelem által magán felkérésre készített „szakvéleményt”, mint okirati bizonyítékot figyelembe vette és a tényállásba beépítette az 1/B. tényálláspontonál.

Az okirati bizonyítékok körében a VÁMKER adatbázis (vámregisztrációs rendszer) - mint hatóság által hivatalos eljárása során összeállított közhitelű nyilvántartás - és a kontroll listák is szabályosan kerültek felhasználásra.

A vádlotti nyilatkozatok, tanúvallomások, többféle okirati bizonyíték értékelése is törvényes.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok zárt láncolatát részletesen leírta az érdemi felülbírálattal érintett összes vádlottra és helyesen döntött akként, miszerint a bizonyítás továbbfejlesztése indokolatlan.

A bizonyítékok értékelésénél néhány hivatkozás az elsőfokú ítéletben az iratok alapján pontosítandó:

VIII. r. vádlottnál a 132. oldalon a XXXVII. számú elszámolás 2. alszámú (nyomozati irat 8519.),

XVII. r. vádlottnál az ítélet 140. oldalán mellőzendő:

- Feltételezte, hogy az általa fizetett 50 dollárból valamennyit elvett magának a vámos.

144. oldal 2. bekezdés utolsó mondatában csak XIV. r. vádlott neve tüntetendő fel.

A 145. oldalon a 2. bekezdés a 3. bekezdéssel kezdődik, hiszen az ismeretlen tettes ellen vesztegetés és jogosulatlan előny elfogadása miatt indult rendőrségi eljárásban tanúként hallgatták meg **1. sz. tanú**.

2. sz. tanút is tanúként hallgatták meg fenti rendőrségi eljárásban 2003. március 6-án 19 óra 03 perctől, míg ezt megelőzően vámigazgatási eljárásban adott felvilágosítást nevezett 2003. március 6-án 12 óra 27 perctől (ítélet 147. oldal 2., 4. bekezdések).

A 151. oldal utolsó előtti bekezdésének hivatkozása: 12.236-tól 12.238. oldalak.

II. r. vádlottnál a 153. oldalon vallomásai hivatkozásánál feltüntetendő nyomozati irat XXV. kötet 7743-tól 7747 oldalak, 7749. és 7751. oldalak.

A nyomozati irat 7751. oldaláról megjelölendő, miszerint kérdésre válaszolva elmondta: „Tudtam, hogy van „pénz dolog” a háttérben, de én nem adtam át ...-nak pénzt. Ez a pénz dolog azt jelenti, hogy ő egyszer kért tőlem pénzt, de én nem adtam.”

IV. r. vádlottnál mellőzendő az ítélet 158. oldalán, hogy tagadta, miszerint I. r. vádlott a cégükhöz akart menni dolgozni, illetve ezt cáfolta.

A 158. oldalon a lehallgatási anyagok közül a ... szám mellőzendő, ez ... vonatkozik, illetve a nyomozati VIII. kötet megjelölés is mellőzendő.

Az összes telefonbeszélgetéssel kapcsolatos anyagot érinti, hogy a nyomozati III. kötet 672-től 955. oldalakat tartalmazza, tehát az indokolásban a megjelölt oldalszámok mellett mindenhol a III. kötet tüntetendő fel a IV. kötet helyett.

A 164. oldalon hivatkozott 101-254/216/147/2002.TÜK. számú beszélgetés a nyomozati V. kötet 1181-től 1183. oldalain található.

A 169. oldalon a szembesítési jegyzőkönyvek kötetszáma elírás folytán javítandó 39. kötetre.

A 171. oldalon a 101-254/216/282/2002.TÜK. számú beszélgetés mellőzendő, **...-ra** vonatkozik (V. kötet 1408-1409.).

A 177. oldalon 101-254/209/5/2002.TÜK számú beszélgetés található (nyomozati V. kötet 1162. oldala).

A 180. oldalon a 101-254/216/153/2002.TÜK számú beszélgetés a nyomozati V. kötet 1194. oldalánál olvasható.

Ugyanezen oldalon alulról 3. bekezdés „Az átléptetéseket mind a négy esetben” rész a helytálló.

A 192. oldal 2. bekezdésében a beszélgetések felsorolásánál az utolsó mellőzendő.

Ugyanezen oldal következő bekezdésében a 101-254/209/44/2002.TÜK számú beszélgetés mellőzendő.

A 193. oldalon az első bekezdésben 2002. október 1-ét érintő beszélgetés száma 101-254/216/463/2002.TÜK szám.

A 197. oldalon első bekezdésben helyesen: „Te, a ...-féle, meg egy”.

Hivatkozási száma: 101-254/216/202/2002.TÜK (nyomozati V. kötet 1283. oldal) és a következő hivatkozási szám: 101-254/216/205/2002.TÜK (nyomozati V. kötet 1286. oldal), míg az első bekezdés utolsó hivatkozása a nyomozati VI. kötetben található.

Ugyanezen oldal 3. bekezdésében a 101-254/210/42. mellett a 45/2002. TÜK szám tüntetendő fel, ugyanígy lap alján utolsó bekezdésben.

A 198. oldal 3. bekezdésbeli hivatkozása a nyomozati IV. kötet 1117. oldalán olvasható.

Ugyanezen oldal következő bekezdésében a hivatkozási szám helyesen 101-254/216/16/2002. TÜK szám (nyomozati IV. kötet 986. oldal).

A 199. oldalon az utolsó előtti bekezdésben hivatkozott 101-254/216/26/2002.TÜK számú beszélgetés ...-ral kapcsolatos (nyomozati IV. kötet).

A 203. oldal utolsó bekezdésében az utolsó sornál a TÜK számok 101-254/216/416, 417/2002. (nyomozati VI. kötet).

A 204. oldalon XLIV. r. vádlott első gyanúsított kihallgatására 2003. január 12. napján került sor.

A 215. oldalon utolsó előtti bekezdésben az 1/C. tényálláspontra való hivatkozás a helytálló.

A 219. oldalon 2002. szeptember 20-át illetően mellőzendő a 101-254/209/36/2002. TÜK számú beszélgetés megjelölése.

A 220. oldal 2. bekezdésében a dátum 2002. október 23-ra javítandó.

A 222. oldalon a 4. bekezdés utolsó mondatában 101-254/216/196/2002. TÜK. tüntetendő fel (V. kötet).

A 312. oldalon 2002. október 14-én 11 óra 48 perces beszélgetés a IV. kötet 1125. oldalán található.

316. lapszám a rendszám ...

A 332. oldalon „halasztott lett” hivatkozott telefonbeszélgetést követően az indokolásból mellőzendők mindazon részek, amelyek arra utalnak, hogy XXXIX. r. vádlott feladata a CMR és számla eltüntetése lett volna.

Viszont hangsúlyosan irányadó a bizonyítékok értékelése körében (ítélet 331. oldal), hogy szolgálatban XXXIX. r. vádlott, valamint LIV. r. vádlottak voltak a kérdéses napon és a telefonbeszélgetésekből rögzíthető, miszerint a cukorszállítmánnyal kapcsolatos teendőikről I. r. vádlott részletesen eligazította őket.

A T1. okmányon LIV. r. vádlott pecsétje, aláírása szerepel, míg a kontroll listán mindkét vádlott pecsétje látható, vagyis mindketten aktív szerepet játszottak a cukorszállítmány szabálytalan átléptetésében.

Az első fokon eljáró megyei bíróság a bizonyítékok értékelése kapcsán megalapozottan vont következtetést a fellebbezéssel érintett vádlottak bűnösségére.

A megismételt eljárásban is vizsgálta, hogy a vádlottakkal szemben a bűncselekmény elkövetésekor vagy annak elbírálásakor hatályos törvény alkalmazandó-e.

A Btk. 2.§-a értelmében az új törvénynek csak akkor van visszaható hatálya, ha a cselekmény már nem bűncselekmény vagy enyhébben bírálendő el.

Jelen ügyben az új törvény visszaható hatállyal történő alkalmazásának bizonyosan nincs alapja XVI. r., XVII. r., XX. r. vádlottaknál, ezért a megyei bíróság a cselekményük elkövetésekor hatályos büntető törvényt alkalmazta helytállóan.

Ugyanakkor azonban az ítélet 342. oldalán a 3. és 4. bekezdésben leírtak nem teljesen helytállóak, hiszen XVI. r., XVII. r. és XX. r. vádlottak bűnösségét a megyei bíróság csupán az 1/B. tényálláspontban írt - kettő, vagy kettőnél több - cselekményekben állapította meg, melyek befejeződtek 2002. március 31-ével bezárólag.

Ezen időpontig a nemzetközi kapcsolatban elkövetett vesztegetés 2 évig terjedő szabadságvesztéssel büntethető vétség.

A Legfelsőbb Bíróságnak a BH. 2002. évi 467. számú eseti döntésében közzétett állásfoglalása szerint a Btk. időbeli hatályára vonatkozó rendelkezés helyes értelmezése kapcsán a cselekmények elkövetési időpontjának több bűncselekmény elkövetése esetén a legutóbb megvalósított cselekmény elkövetési időpontja tekintendő.

A jelenleg hatályos Btk. 258/B.§-ában meghatározott vesztegetés nemzetközi kapcsolatban már alapesetben is 3 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő bűntett.

Mivel az időbeli hatályt érintő szabályt - több vádlott esetén - személyenként kell figyelembe venni, a fenti okfejtésből következően az előbbiekben megjelölt vádlottak cselekményének minősítése helyesen bűnsegédként, folytatólagosan, nemzetközi kapcsolatban elkövetett vesztegetés vétsége (Btk. 258/B.§ (1) bekezdés, 12.§ (2) bekezdése, illetőleg 21.§ (2) bekezdése).

A megyei bíróság igen körültekintően és részletesen kifejtette álláspontját az egyes bűncselekmények minősítését illetően, különösen igaz ez a passzív és aktív vesztegetéssel érintett vádlottak vonatkozásában, továbbá a hivatali visszaélés büntette bűncselekményének és a hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás büntette megvalósulásának esetére.

VIII. r., XI. r., XIX. r. és XXVI. r. vádlottak büntetőjogi felelősségét a megyei bíróság az 1/B., illetőleg az 1/C. pontban írt cselekményekben állapította meg, melyeknél rögzíthető, hogy az 1/C. pontban felsorolt elkövetési időpontok 2002. március 31. napja után esnek. A 2001. évi CXCI. törvény - mely 2002. április hó 1. napján lépett hatályba - előírásai szerint és az elbíráláskor hatályos törvény szerint is a nemzetközi kapcsolatban elkövetett vesztegetés büntett és a vesztegetés büntette bűncselekményük minősítése is így törvényes.

Az első fokon eljáró megyei bíróság a passzív vesztegetésben bűnösnek kimondott terheltek terhére a bűnkapcsolatok számához igazodóan - részben a Btk. 12.§-ának (2) bekezdésére figyelemmel folytatólagosan véghezvitt - I. r. vádlott esetében 7 rb. (1/C, D, E, F, 2/A., 3., 5. tényállási pontok), XXXIX. r. vádlottnál - valamennyi esetben révén megvalósított - 1 rb. (1/C, D, E. és 3. tényálláspont), LVI. r. vádlottnál (1/C. pont) 1 rb. a Btk. 250.§-ának (1) bekezdésébe ütköző, de a (3) bekezdés szerinti hivatalos személy által, kötelességszegéssel, üzletszerűen, bűnszövetségben elkövetett vesztegetés büntettében állapította meg.

XXXIX. r. vádlottnál a bűncselekmény minősítésével azért nem értett egyet az ítélőtábla, mert ahogyan utalt is rá az elsőfokú bíróság a bűnkapcsolatok számához igazodóan állapította meg a rendbeliséget, mely helyesen 4 rendbeli attól függetlenül, hogy I.rendű vádlott révén került sor azok megvalósítására.

A megyei bíróság a passzív vesztegetésben bűnösnek kimondott vádlottak közül LXI. r. vádlott 1/D. tényállási pontban, továbbá XLVIII. r. vádlott 1/E. tényállási pontban leírt magatartását a Btk. 250.§ (1) bekezdésébe ütköző, a (3) bekezdés szerint minősülő és büntetendő kötelességszegéssel, bűnszövetségben megvalósított vesztegetés büntettének minősítette, amelyet álláspontja szerint XLVIII. r. vádlott folytatólagosan követett el.

XLVIII. r. vádlottnál a folytatólagosságra történő utalás mellőzendő, hiszen az 1/E. tényálláspontban szereplő cselekvősége egyetlen egy cselekményt ölel fel.

Az elsőfokú bíróság kitért arra ítélete 341. oldalán, hogy XLIV. r. vádlott 1/E. tényállási pontban írt magatartása nem a hivatalos személy által megvalósított kötelességszegés volt, - ő ugyanis kollegáját (XLVIII. r. vádlott) bírta rá kötelességének megszegésére, ezt a hivatalos személyben szándékot keltő magatartását a Btk. 21.§-ának (1) bekezdésére figyelemmel felbujtóként elkövetett, a Btk. 253.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés szerint minősülő és büntetendő hivatali vesztegetés büntettének minősítette.

Az első fokon eljáró megyei bíróság a 2/A. tényállási pont esetében XXXIX. r. vádlott közélet tisztasága elleni bűncselekményénél a következőket fejtette ki a jogi indokolásban (347. oldal):

XXXIX. r. vádlott a I. r. vádlottnak működését segítő, nevezett személynek az édességszállítmányok „megfelelő” határátlépéseit koordináló tevékenységét támogató azon eljárásával, hogy rábírta a ... Vámhivatalnál szolgálatot teljesítő pénzügyőr társait, hogy az édességszállítmányok ellenőrzésére vonatkozó hivatali kötelességüket a tényállásban részletezett módon szegjék meg, ily módon lássák el záradékkal a valótlan tartalmú egységes vámáru nyilatkozatokat, illetve soron kívül is vámkezeljék az adott szállítójárműveket, ezzel az eljárásával XXXIX. r. vádlott megvalósította a Btk. 253.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés szerint minősülő és büntetendő vesztegetés büntettét a Btk. 21.§-ának (2) bekezdése alapján bűnsegédi minőségben.

Az irányadó tényállás szerint (ítélet 81. oldal 2. bekezdés) a cselekmények elkövetésére való rábírás I. r. vádlott részéről valósult meg, míg ehhez nyújtott neki segítséget XXXIX. r. vádlott, így tehát mellőzendő a 347. oldal 2. bekezdéséből az a rész, miszerint XXXIX. r. vádlott bírta volna rá a pénzügyőr társait az adott bűncselekmények elkövetésére.

Mivel segítségnyújtást tanúsított XXXIX. r. vádlott I. r. vádlottnak a szabálytalan átléptetések szervezésében, így magatartása ennek megfelelően bűnsegédi magatartás.

XLVIII. r. vádlottra az 1/E. tényállás az ítélet 77. oldalán azt tartalmazza, hogy XLVIII. r. vádlott szolgálata alatt, saját bélyegzőjét használva - LIV. r. vádlott kérésére -, a I. r. vádlott által ígért vagyoni előny fejében 2002. november 7. napján 20 óra 54 perckor a ... által vezetett ...forgalmi rendszámú vontatóból és ... forgalmi rendszámú pótkocsiból álló járműszerelvényt léptette be az országba, 40501021107061 EV azonosítóval rögzítve a vámregisztrációs adatbázisban akként, hogy előzetes megbeszélés szerint nem kérte az adott tehergépjármű vezetőjétől a nemzetközi közúti áru fuvarozói tevékenységre vonatkozó engedélyt, hiszen ilyennel nem is rendelkezett a gépjárművezető.

Az előbbi tényálláspontból látható, hogy I. r. vádlott volt az, aki az engedély nélküli átléptetéseket szervezte a ... Vámhivatal Közúti Határátkelőhelyén és ehhez gyakorlatilag segítséget nyújtott neki LIV. r. vádlott, amikor továbbította a szabálytalan újabb átléptetésre vonatkozó kérését XLVIII. r. vádlott irányába.

Mindezekből következően XXXIX. r. vádlottnak a 2/A. pontban részletezett közélet tisztasága elleni cselekménye 1 rb. a Btk. 253.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés szerint folytatólagosan bűnsegédként elkövetett vesztegetés büntettének minősül, tekintettel a Btk. 12.§ (2) bekezdésére és 21.§ (2) bekezdésére, míg

LIV. r. vádlott 1/E. pontbeli cselekménye 1 rb a Btk. 253.§ (1) bekezdésébe ütköző, a (2) bekezdés szerint minősülő és büntetendő bűnsegédként elkövetett vesztegetés büntette, figyelemmel a Btk. 21.§ (2) bekezdésére is.

A fellebbezéssel érintett vádlottak összes többi cselekményének minősítése törvényes.

Ugyanakkor az 5. tényállási pontot érintően az indokolásból mellőzendő a 348. oldalon 3. bekezdés első fele, mely taglalná, hogy XXXIX. r. vádlottnak a CMR és a számla eltüntetésében lett volna szerepe.

LIV. r. és XXXIX. r. vádlottak 5. tényálláspontbeli eljárása a Btk. 225.§-ába ütköző hivatali visszaélés büntettének törvényi tényállási elemeit meríti ki, hiszen nevezettek - I. r. vádlott felkérésének eleget téve - azért, hogy a cukorszállítmány beléptetése során jogtalan előnyt szerezzenek - csak a kisebb tömegű, 5 tonna tömegű áru vonatkozásában keletkezzék vámfizetési kötelezettség -, hivatali kötelezettségüket megszegték, illetve hivatali helyzetükkel egyébként visszaéltek, ezért LIV. r. vádlott, illetve XXXIX. r. vádlott az 5. tényállási pontban részletezett magatartásukkal elkövették a Btk. 225.§-ának I. és III. fordulata szerint minősülő és büntetendő hivatali visszaélés büntettét.

Az első fokon eljáró megyei bíróság túlnyomórészt helyesen tárta fel a büntetés kiszabása során irányadó enyhítő és súlyosító körülményeket, azonban XXXIX. r. vádlott esetében az enyhítő körülmények közül a büntetlenségre történő utalás, XLVIII. r. vádlott esetében a súlyosító körülmények közül a folytatólagos elkövetésre történő utalás, míg LIV. r. vádlott vonatkozásában az enyhítő körülmények közül a részbeni felbujtói minőségre történő utalás mellőzendő.

Ugyanakkor LIV. r. vádlottnál az enyhítő körülmények között a részbeni bűnsegédi minőséget meg kell jelölni.

Az elkövetés időpontjában hatályos és a jelenleg hatályos törvény szerint a Btk. 250.§ (1) és (3) bekezdései szerinti bűnszövetségben, üzletszerűen és kötelességzegéssel elkövetett vesztegetés büntette 2 évtől 8 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

A Btk. 253.§ (1) és (2) bekezdései szerinti vesztegetés büntette 1-től 5 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

Az elkövetés idején hatályos büntető törvény 87.§ (1) bekezdése kimondta, hogy a büntetési tételnél enyhébb főbüntetés szabható ki, ha annak legkisebb mértéke a 83.§ rendelkezéseire figyelemmel túl szigorú.

(2) Az (1) bekezdés alapján ha a bűncselekmény büntetési tétele

a) 10 évtől 15 évig terjedő szabadságvesztés, ehelyett legkevesebb 7 évi és 6 hónapi szabadságvesztést,

b) 5 évtől 15 évig terjedő szabadságvesztés, ehelyett legkevesebb 3 év és 6 hónapi szabadságvesztést,

c) 5 évtől 10 évig terjedő szabadságvesztés, ehelyett legkevesebb 3 évi szabadságvesztést,

d) 2 évtől 8 évig terjedő szabadságvesztés, ehelyett legkevesebb 1 évi és 6 hónapi szabadságvesztést,

e) 1 évtől 5 évig terjedő szabadságvesztés, ehelyett legkevesebb 6 hónapi szabadságvesztést,

f) 1 évig, 2 évig, 3 évig vagy 5 évig terjedő szabadságvesztés, ehelyett közérdekű munkát vagy pénzbüntetést lehet kiszabni.

(3) Kísérlet és bűnsegély esetében, ha a (2) bekezdés a)-e) pontjai alapján kiszabható büntetés is túl szigorú, a büntetést a (2) bekezdés soron következő pontja alapján kell kiszabni.

(4) Ha a törvény korlátlan enyhítést enged, bármely büntetési nem legkisebb mértéke is kiszabható.

(5) Bűnhalmazat esetén a büntetés a (2) bekezdés alapján csak különös méltánylást érdemlő esetben enyhíthető.

A jelenleg hatályos törvény, Btk. 87.§ (1) bekezdés c) pontja értelmében 2 évi szabadságvesztés helyett legkevesebb 1 évi szabadságvesztés szabható ki.

Az elkövetés időpontjára figyelemmel a Btk. 47.§ (4) bekezdés e) pontja alapján aki 3 évi vagy ennél súlyosabb szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekményt üzletszerűen vagy bűnszövetségben követett el nem bocsátható feltételes szabadságra. E rendelkezés az 1998. évi LXXXVII. törvény 4.§-a állapította meg és a 2003. március 1-i hatállyal hatályba lépett 2003. évi II. törvény 88.§ (1) bekezdés e) pontja helyezte hatályon kívül.

A 2002. november 21-el lezárult elkövetési időszakra tekintettel a Btk. 90.§ d) pontja alapján a büntetés-végrehajtása nem függeszthető fel, ha az elkövető a 3 évi vagy ennél súlyosabb szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekményt üzletszerűen vagy bűnszövetségben követte el. E rendelkezést 2003. március 1. napjától a 2003. évi II. törvény 88.§ (1) bekezdés e) pontja helyezte hatályon kívül. Jelenleg ilyen törvényi tilalom nincs.

Az elkövetéskor Btk. 83.§ (2) bekezdése szerint határozott ideig tartó szabadságvesztés kiszabásakor a büntetési tétel középértéke irányadó (1998. évi LXXXVII. törvény 18.§). Hatályon kívül helyezte a 2003. évi II. törvény 88.§ (1) bekezdésének e) pontja.

2010. július 23-tól a Btk. 83.§ (2) bekezdése ugyancsak arról rendelkezik, hogy határozott ideig tartó szabadságvesztés kiszabásakor a büntetési tétel középértéke irányadó (2010. évi LVI. törvény 1.§-a).

Az elkövetéskor a Btk. 64.§ (1) bekezdés a) pontja alapján pénzmellékbüntetésre kell ítélni azt az elkövetőt, akit határozott tartamú szabadságvesztésre ítélték és megfelelő keresete (jövedelme) vagy vagyona van és a bűncselekményt haszonszerzés céljából követi el. A pénzmellékbüntetés 2010. január 1-től kikerült a szankciórendszerből és 2010. január 1-től (2009. évi LXXX. törvény 56.§ (8) bekezdés) a Btk. 51.§ (2) bekezdése kimondja, hogy akit határozott tartamú szabadságvesztésre ítélnék és megfelelő keresete (jövedelme) vagy vagyona van, ha a bűncselekményt haszonszerzés céljából követte el, pénzbüntetésre is kell ítélni.

A büntetőjogi szankciók az elbíráláskor javarészt szigorúbb elbírálást írnak elő, így a pénzbüntetés alkalmazása a határozott tartamú szabadságvesztés mellett az 1 napi tétel összegének tetemes emelkedését mutatja a korábbi szabályokhoz képest. Ugyanakkor a szabadságvesztés felfüggesztésének lehetősége, a feltételes szabadságra bocsátás

lehetősége, valamint az enyhítő szakasz alkalmazásának kedvezőbb lehetőségei az ítélőtábla álláspontja szerint a szabadságvesztéssel érintett vádlottak közül I. r., XXXIX. r., XLVIII. r., LVI. r., LXI. r. vádlottaknál az elbíráláskori szabályok alkalmazását indokolják. A többi szabadságvesztéssel érintett vádlottaknál, így II. r., IV. r., XLIV. r., LIV. r. és LXIII. r. vádlottaknál az elkövetéskori szabályok az irányadóak cselekményeik minősítése és büntetési tételei folytán is.

Mindezekén túl XVI. r., XVII. r. és XX. r. vádlottaknál a 2002. április 1. előtt hatályos törvény rendelkezéseit kellett figyelembe venni a cselekményük minősítésénél és az alkalmazandó joghátrányoknál.

Az elsőfokú bíróság XVI. r., XVII. r., XX. r. vádlottaknál helyesen jutott arra a következtetésre, hogy büntetés kiszabása szükségtelen velük szemben, így a megrovás alkalmazása kifogástalan.

Az elkövetéskori szabályok szerint a Btk. 51.§ (2) bekezdése értelmében a pénzbüntetés egy napi tételének összegét legalább 100, de legfeljebb 20.000 Ft-ban kellett meghatározni.

Jelenleg a pénzbüntetés egy napi tétel összegét legalább 2.500 Ft és legfeljebb 200.000 Ft-ban kell meghatározni.

VIII. r., XI. r., XIX. r., XXVI. r. vádlottaknál a terhükre rótt bűncselekmények elkövetési idejére figyelemmel, melyeknek befejeződése 2002. április 1-e utáni, legfeljebb 2002. novemberi - a minősítésnél és az alkalmazandó joghátrányok szempontjából az elkövetés időpontjában hatályos törvényre kellett tekintettel lenni, hiszen ez kedvezőbb rájuk nézve az enyhítő szakasz alkalmazása és a pénzbüntetés kiszabása szempontjából is.

A megyei bíróság helyesen helyezkedett arra az álláspontra, hogy az enyhítő körülmények nagyobb nyomatékára tekintettel, különös figyelemmel a rendkívüli időmúlásra, a szabadságvesztéssel érintett vádlottak közül enyhítő szakasz alkalmazható XXXIX. r., XLVIII. r., LVI. r., LXI. r. vádlottak vonatkozásában. Az enyhítő szakasz megjelölése (Btk. 87.§ (2) bekezdés c) pontja) helytálló, mivel az elbíráláskori törvényt kellett alkalmazni rájuk.

LIV. r. vádlottnál a terhére rótt bűncselekmények büntetési tételeit figyelembe véve enyhítő szakaszt nem kellett felhívni (elkövetéskori törvény).

A szabadságvesztéssel érintett összes vádlott - kivéve LXI. r. vádlott - szabadságvesztésének mértéke és a büntetés végrehajtási fokozata kellően szolgálja a Btk. 37.§-ában szabályozott büntetési célokat a Btk. 83.§-ban rögzített bünteteskiszabási elvekkel együtt. Mindezt a büntetések enyhítésére nem látott indokot az ítélőtábla.

Ugyanakkor a törvényi előírásoknak megfelelően vált szükségessé LXI. r. vádlott börtönbüntetésének súlyosítása egy évi börtönre - nem hagyva figyelmen kívül azt sem, hogy ügyészi súlyosításra irányuló fellebbezés volt terhére (elbíráláskori törvény - Btk. 87.§ (1) bekezdés c) pont).

VIII. r., XI. r., XIX. r. és XXVI. r. vádlottak vonatkozásában a megyei bíróság a belső arányosság elvét is szolgáló körülmények között szabott ki pénzbüntetést a Btk. 51-52.§-ai alapján, azonban a Btk. 87.§-ának (2) bekezdés e) pontja helyett az f) pont és (3) bekezdés hívandó fel (elkövetéskori szabályok).

XLVIII. r. és LIV. r. vádlottaknál a kiszabott börtönbüntetés egységesen tekintendő joghátránynak, így a főbüntetés kitétel szükségtelenül került feltüntetésre a rendelkező részben.

Az elsőfokú bíróság helyesen kerített sort I. r. vádlott kivételével az összes többi szabadságvesztéssel érintett vádlott esetében a büntetés próbaidőre történő felfüggesztésére.

A belső arányosságot is figyelembe véve I. r. vádlott szabadságvesztés büntetésének mértéke és a büntetés végrehajtási fokozata törvényes.

Ugyanakkor e vádlott esetében életvitele és a jelentős időmúlásra tekintettel az ítélet tábla lehetőséget látott a Btk. 47.§ (3) bekezdésére figyelemmel a büntetés fele részének letöltése utáni feltételes szabadságra bocsátására. (Debreceni Ítélet tábla Bf.I.84/2011/23. számú ítéletben rögzítettek is figyelembe véve.)

Az elkövetéskor a Btk. 64.§-ának (1) bekezdés a) pontja kimondta, hogy akit határozott tartamú szabadságvesztésre ítélnék és megfelelő keresete (jövedelme vagy vagyona) van pénzmellékbüntetésre kell ítélni, ha a bűncselekményt haszonszerzés céljából követi el.

Mivel az elkövetéskori szabályokat kellett alkalmazni II. r. vádlottra, így a pénzmellékbüntetés kiszabása törvényes volt esetében, azonban annak mértékét eltúlozottnak találta az ítélet tábla, ezért azt 500.000 Ft pénzmellékbüntetésre enyhítette.

IV. r. vádlott vonatkozásában az ítélet tábla álláspontja szerint a pénzmellékbüntetés kiszabásának feltételei nem álltak fenn.

A jelenleg hatályos büntető törvény 51.§ (2) bekezdése kimondja, hogy akit határozott tartamú szabadságvesztésre ítélnék, és megfelelő keresete (jövedelme) vagy vagyona van, ha a bűncselekményt haszonszerzés céljából követte el, pénzbüntetésre is kell ítélni.

Ugyanezen törvényhely (3) bekezdése rögzíti, miszerint a pénzbüntetés legkisebb mértéke 30., legnagyobb mértéke 540 napi tétel. Egy napi tétel összegét legalább 2.500 és legfeljebb 200.000 Ft-ban kell meghatározni.

Az elsőfokú bíróság XXXIX. r., LVI. r., LXI. r. vádlottakat pénzmellékbüntetésre is ítélte, azonban esetükben már az új törvény rendelkezéseit kell alkalmazni, de ennek figyelembe vételével is nem állnak fenn a feltételei a határozott tartamú szabadságvesztés mellett pénzbüntetés kiszabásának. Mindezt kellett XXXIX. r., LVI. r., LXI. r. vádlottak esetében az elsőfokú bíróság által kiszabott pénzmellékbüntetést mellőzni.

Összességében tehát az ítéltábla IV. r., XXXIX. r., LVI. r. és LXI. r. vádlottaknál mellőzte a pénzmellékbüntetést és ehhez kapcsolódóan a következőket szükségesnek véli kiemelni: Az elkövetéskori törvény a pénzmellékbüntetés esetén, a jelenleg hatályos törvény a határozott tartamú szabadságvesztés melletti pénzbüntetés esetén nem tartalmaz útmutatást arra nézve, hogy mit kell megfelelő kereset, jövedelem vagy vagyon alatt érteni. Nem szól erről a törvényhelyekhez fűzött indokolás sem. Ezt a bírói gyakorlat a Legfelsőbb Bíróság BKv. 25. sz. állásfoglalásának megfelelően ítéli meg. Ennek lényege szerint a kereset illetve jövedelem akkor megfelelő, ha az elkövető a pénzmellékbüntetést, a határozott tartamú szabadságvesztés melletti pénzbüntetést akár részletekben is képes megfizetni.

A kereset megfelelőségének tisztázásánál figyelembe kell venni a vádlottat, illetve jövedelmét terhelő törvényes tartási kötelezettséget, továbbá a maga és a tartásra szoruló családtagok minimális létfenntartását szolgáló kiadásokat. A pénzmellékbüntetés, illetve a határozott tartamú szabadságvesztés melletti pénzbüntetés alapjául ugyanis csak az említett kiadások fedezetét meghaladó kereset, illetve jövedelem szolgálhat. Amennyiben a pénzmellékbüntetés, illetve a határozott tartamú szabadságvesztés melletti pénzbüntetés kiszabása a terhelt törvényes tartási kötelezettségének teljesítését veszélyeztetné, így nem alkalmazható (BJD. 4736., 7112.).

A pénzmellékbüntetés, illetve a határozott tartamú szabadságvesztés melletti pénzbüntetés kiszabása szempontjából nem tekinthető megfelelő vagyonnak az a családi ház, amelyben a terhelt családjával - házastársával, kiskorú gyermekeivel - lakik. (BH. 2008. évi 320. jogeset)

A megfelelő kereset, illetve jövedelem feltétele a vádlott személyéhez fűződik. Nincs tehát törvényes lehetőség arra, hogy a vádlottal egy háztartásban élő házastárs keresete, illetve jövedelme a pénzmellékbüntetés, illetve a határozott tartamú szabadságvesztés melletti pénzbüntetés kiszabását megalapozza. (Kommentár a gyakorlat számára)

I. r. vádlottnál az elbíráláskori törvényt kellett alkalmazni és mivel a feltételei fennálltak a határozott tartamú szabadságvesztés mellett pénzbüntetés kiszabásának, így az elsőfokú bíróság által kiszabott 2 millió forint pénzmellékbüntetés helyett határozott tartamú szabadságvesztés mellett 500 napi tétel pénzbüntetésre is ítélte az ítéltábla. Az egy napi tétel összegét 4.000 Ft-ban állapította meg. Az így kiszabott 2 millió forint pénzbüntetést meg nem fizetés esetén 500 napi börtönbüntetésre kell átváltoztatni. (Btk. 52.§ (2) bekezdése)

Az ítéltábla az enyhítő és a súlyosító körülményeket figyelembe véve XLIV. r., XLVIII. r. és LXIII. r. vádlottakat előzetes mentesítésben részesítette a Btk. 104.§ (1) bekezdése alapján, mivel nevezett terheltek az előzetes mentesítésre érdemesnek mutatkoztak.

Az előzetes mentesítés lehetőségét a bíróságok nem csak kérelemre, hanem hivatalból is vizsgálják.

Töretlen a bírói gyakorlat abban, hogy a korrupciós cselekmény elkövetője általában nem részesíthető előzetes mentesítésben, azonban különösen tekintetbe véve a büntetőeljárás rendkívül elhúzódó voltát, annak egzisztenciális, anyagi, személyi, vagyoni következményeit, sok vádlott esetében a büntetőeljárás célján messze túlmutató káros kihatásait, az elhelyezkedési nehézségeket és a büntetett előélethez kötődő várható hátrányokat is, szem előtt tartva a vádlottak rendezettnak tűnő személyi, családi körülményeit is, mindezeket figyelembe véve az ítélőtábla lehetőséget látott a megjelölt vádlottak esetében a Btk. 104.§-ának (1) bekezdése alapján az előzetes bírósági mentesítés alkalmazására.

XLIX. r. vádlott jogerősen felmentésre került 2 rb. közokirat-hamisítás büntette (Btk. 275.§ (1) bekezdés b) pontja) miatt emelt vád alól bizonyítottság hiányában, így I. r. vádlottat is fel kellett mentenie bizonyítottság hiányából az ítélőtáblának 2 rb. felbujtói minőségben elkövetett közokirat-hamisítás büntettének vádjára alól (Btk. 275.§ (1) bekezdés b) pontja) a Be. 6.§ (3) bekezdés b) pontjára utalással a Be. 331.§ (1) bekezdése szerint.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek és helyesek.

Szükséges megjegyezni azonban, hogy LVI. r. vádlott is személyes költségmentességet kapott az alapeljárásban.

A felmentés, súlyosítás és enyhítés érdekében bejelentett fellebbezések részben eredményre vezettek.

A kifejtettekre tekintettel az ítélőtábla a rendelkező részben foglaltak szerint a Be. 372.§ (1) bekezdése alapján a fellebbezéssel érintett vádlottak vonatkozásában az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, míg egyebekben helybenhagyta azt a Be. 371.§ (1) bekezdése értelmében.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezés a Be. 403.§ (5) bekezdésén és 339.§ (1) bekezdésén alapul.

Szükségessé vált több vádlottnál a személyi adatok pontosítása azok megváltozására tekintettel.

I. r. vádlott vonatkozásában a jogorvoslati jogra történő kioktatás a Be. 386.§ (1) bekezdés c) pontján alapszik.

Debrecen, 2011. október 7.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Dr. Nagy Éva sk. a tanács tagja, előadó, Szabóné dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja.

Záradék: A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 12.B.220/2009/223. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla jelen határozatával II. r., IV. r., VIII. r., XI. r., XVI. r., XVII. r., XIX. r., XX. r., XXVI. r., XXXIX. r., XLIV. r., XLVIII. r., LIV. r., LVI. r., LXI. r. és LXIII. r. vádlottak tekintetében jogerős és a szabadságvesztés büntetések kivételével végrehajtható.

Debrecen, 2011. október 7.

Dr. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke

Záradék: A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 12.B.220/2009/223. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla jelen határozatával I. r. vádlott tekintetében 2011. november 18. napján jogerős és végrehajtható.

Debrecen, 2011. november 25.

Dr. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke